

Naši kraji in ljudje

Uspeh gospe Mire Župevčeve v Hamburgu

Hamburg, 9. januarja. Neutrudni mojster Fran Lehar žanje še vedno lepe uspehe. Pred nekaj dnevi, 4. januarja, je bila v Schillerjevi operi v Hamburgu nemška kratna predstava njegove mojstrske opere »Gluditta«. Mojster sam je bil povabljen dirigat. Sprejeli so ga sveda s velikimi častmi in »Gluditta« je doživela zmagoslaven uspeh. Za nas je ta uspeh v toliko pomemben, ker je k njemu

v veliki meri pripomogla naša rojkinja, primadona zagrebškega Narodnega kazališča g. Mire Župevčeva. Peta je naslovno vloga in je očarala poslušalce s petjem kakor s igro. Vlogo Oktavije je pel tenorist Emerich von Godin s dunajske državne opere. Na sliki g. Župevčeva desno, v sredini je Fran Lehar, na levi subreta Brigita Mira in zadaj hamburški dirigent Schumacher.

Vedno več članov CMD na Kočevskem živahno gibanje v zadnjih tednih

Stara cerkev, 11. januarja. Nedavni zunanepolitični dogodki v svetu so dali misliti marsikateremu zavednemu Slovincu. Tudi kočevski Slovenci so začutili, da bodo močni in odporni samo v močni narodni obrambni organizaciji, zato so se začeli bolj ko kdaj prej zanimati za delo naše narodno obrambne Družbe sv. Cirila in Metoda, ki je v poslednjem času pričela kaznoma lep porast članstva med revnimi, a zavednimi kočevskimi Slovenci. Da je to res, so pokazali letošnji občni zbori CMD podružnic na Kočevskem, ki so tesno zblizali naše narodno ogrožene rojake in jih preželi s prepričanjem, da zavisi njihova narodnostna okrepitev in rešitev iz sedanjih gospodarskih težkoč samo od složenega nastopa in enodušne zahteve po uveljavljanju pravic, ki jim s posebnim oziranjem na to, da žive v narodno mešanem kraju, tudi pripadajo.

Tudi občna zbornica »Sloga« in podružnice CMD v Stari cerkvi pri Kočevju, ki sta bila zadnja nedeljo, sta pokazala, da kočevski Slovenci pravilno pojmujejo svojo narodno obrambno nalogo. Društvo »Sloga«, ki je bilo ustanovljeno pred leti z namenom, da organizira v kraju vse Slovence, brez razlike političnega prepričanja, je postalo po ustanovitvi podružnice CMD v kraju nepotrebno, tem bolj, ker so redki nasprotniki v kraju hoteli zaneseti v društvo razdiralne metode. »Sloga« je imela precej bogat inventar, ki pa so ga na občnem zboru zbrani zavedni kočev-

ski Slovenci, s veliko večino organizirani v podružnici CMD, soglasno prepustili vodstvu CMD v Ljubljani v last, a v upravljanje krajevni podružnici CMD. Po tem ukrepu je članstvo »Sloga« polnoštevilno pristopilo v podružnico CMD in odobrilo predlog svojega predsednika, da se »Sloga« razpusti.

Beležimo to odločitev narodno zavednih kočevskih Slovencev kot razveseljiv pojav, saj je več ko gotovo, da se bo na ta način delo podružnice CMD v Stari cerkvi samo poživilo in okrepilo v vsesplošno korist Slovencev v Stari cerkvi samih, vodstvo CMD v Ljubljani pa je takšnemu zaupanju naših rojakov na Kočevskem lahko veselo. Res pa je tudi, da je vodstvo CMD že opetovano dokazalo, da je budno na straži za interese Slovencev v Stari cerkvi. Božičnica, ki je bila izvedena izključno s podporo CMD v Ljubljani, je zaupanje kočevskih Slovencev do svoje dobrotne samo dvignila.

Istega dne popoldne je bil občni zbor podružnice CMD. Člani so vzeli poročila podružničnih funkcionarjev odobravajoč na znanje, v odobrovanje pa so s malimi spremembami izvolili staro upravo, ki je dokazala, da nesebično deluje v korist svojega članstva.

Želimo, naj bi se v bodočem poslovnem letu delovanje CMD podružnic na Kočevskem lepo razvija v zadovoljstvo vodstva CMD v Ljubljani in v korist naših kočevskih rojakov samih.

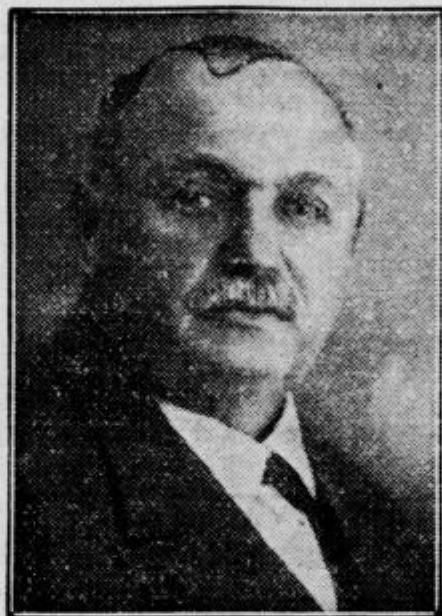
da si bo mogla iskati kruha izven doma, na kar je pač smerom obsojen preveč kmečkoga naračaja. Da se bodo mogle čim prej uvesti kmetijske nadaljevalne šole, naj banska uprava priredi za absolvente posebne pedagoške tečaje, da bi jih usposobila za praktične, pa tudi teoretične pomožne učne moči.

Odločujoče oblasti naj izvedejo melioracije kmečkih gospodarstev. Predvsem naj se izdelajo potrebni načrti za osušitev zamokvirjenih zemljišč, našim planinam pa naj se posveti skrb, da bodo spet v oporo napredni živinoreji. V ta namen naj se doseže sodelovanje med šumsko upravo in kmetijskimi strokovnjaki. Po večjih mestnih središčih, predvsem v Ljubljani in Mariboru, naj se sezidajo kmečki domovi, ki bodo nudili ceneno zatočišče kmečkim ljudem, kadar po opravih prihajajo v mesta. Za absolvente naj se posebej prirede kmečkosocialni tečaji, ki bi kmečki mladini nudili socialnega znanja, kakršno je potrebno pionirjem obsega napredka kmečkoga ljudstva.

Valentin Accetto

Ljubljana, 11. januarja

Ljubljana je v torek zvečer izgubila enega svojih najstarejših meščanov. Umrli je ugledni stavbenik in posestnik g. Valentin Accetto, ki je dosegel starost 82 let. Pokojnikovo ime je bilo splošno znano ne samo v Ljubljani in okolici, marveč tudi daleč po deželi.

Tudi on je bil eden izmed tistih naših ljudi, ki se je znal iz najskromnejših prilik dvigniti do uglednega podjetnika. Rodil se je 8. februarja 1858. na Brdu pri Ljubljani. Njegov oče, potomec iz Italije priseljene rodbine, je bil skromen posestnik. Pri sinu pa je zmagoval talent, združen s krepko voljo in s poštnim značajem. Na Trnovskem pristanu je bil Valentin Accetto ustanovil lepo domačijo in prostorno torišče svojega dela. Mnogo lepih uspehov je dosegel podjetni mož, toda življenje mu je nasulo na pot tudi mnogo trnja, saj je za posledicami vojne izgubil kar tri svoje ljubljene sinove in zdaj žalujeta ob grobu vrlega družinskega glavarja soproga g. Marija in hčerka edinka g. Albin, poročena Kreutzerjeva. Blagega pokojnika bodo v četrtek ob 15. uri spremlili izpred hiše žalosti k Sv. Križu. Naj mu bo ohranjen lep spomin, družini izreka iskreno sožalje!

Milica Polajnarjeva na XVIII. Slovanskem večeru

Zadnja leta opažamo na naših koncertnih prireditvah čedalje bolj pojav mlade umetnice gđ. Milice Polajnarjeve. S svojim izbornim izšolanim dramskim sopranom ji je uspelo, da je kljub mladosti zavzela v dno mesto med našimi umetniki, kar pričajo njeni vse pogostejši nastopi. JNAD »Jugoslavije« se je posrečilo pridobiti mlado pevko za nastop na XVIII. Slovanskem večeru. Za ta večer je gđ. Polajnarjeva pripravila pesem našega domačega skladatelja Lajovica »Kaj bi le gledal«. Poleg tega bo še zapela ario Marinke iz Smetanove opere »Prodana nevesta«. Naša koncertna publika je gotovo veselo presenečena, da bo imela na letošnjem Slovanskem večeru iznova priliko poslušati mlado, nadarjeno umetnico, ki obeta, da bo izdatno izpolnila vrzeli med našimi pevskimi umetniki.

Vabila za Slovanski večer so že razposlana. Reklamacije sprejema JNAD »Jugoslavije«, Tomanova 3. telefon 29-74. Na isti naslov morejo cenjeni posetniki rezervirati lože.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

Boj z nerescem v gozdu pod Obolnem Pokončali so že davno obstreljeno zverino

Litija, 11. januarja

Mraz in pomanjkanje živil sta prignala na začetku tega tedna divje prašiče celo v bližino vasi na levem savskem bregu, kar se zgodi redkokdaj. Par divjih svinj so sledili okrog Jesenja in Slivne pri Vačah. Večja družina divjih prašičev pa se klani na pogorjih na desnem savskem bregu. Četvrtič so se opazili med Obolnim in Prežganjem. Z Obolnega je prišel danes v dolino posestnik Tone Bučar, ki je z bratom Jožetom čuvaj v revirju znanega litijskega lovca Boriska. Revir obsega kakih 8.000 ha trebeljevske občine in semkaj pridejo skoraj vsako leto divji prašiči, ki najdejo dovolj kostonja, želoda in žira, pa tudi dovolj miru.

Brata Bučarja sta zasledila starega statega samca. Povabila sta sosedo. Le nekateri so bili oboroženi s puškami, drugi so zavihteli na ramo sekuro ali kramp. Jože Bučar je prvi opazil zverino in ji pognal strel v prsi. Dobro je zadel, toda črnuhar se je samo stresel kakor počegetan. Krava sled je kazala za zverino. Mirno je ždel v vejevju nizkih smrek in hropela. Jože je oddal še en strel, toda krepka zverina še ni bila pokončana. Z dolgimi čekanji je besno navallila na ljudi, ki so jo s sekirami in krampi pokončali.

To je bilo nekaj za vso sososko! Kakor so ugotovili lovci, je bila ta zverina že pred leti močno obstreljena na zadnji levi nogi. Strel je razbil kolk, toda rana je zacelila. Le noga je bila za ped krajša od zdrave. Merjasec je torej šepal do svoje zadnje ure. Tehtal je nad 120 kg. Bučarjevi so ga razsekali, nekaj so ga pojedli sami, nekaj sosedje. Maščobe je imel malo, ker mu je zadnji čas manjkalo živeža. Jeseni pa je povzročil kmetom precej škode ko jim je razkril koruzna polja. Zelodec je bil skoraj prazen. Kdor pokonči divjega prašiča, ki tehta do 120 kg. prejme iz posebnega sklada kr. banske uprave 100 din nagrade. Jože Bučar, ki je zadel se težje žival, pa bo dobil 150 din, in to je za trebeljevske hribe, kjer domuje precej revščine, lep denar. Zdaj se pripravljajo ondotni Nimrodi, da nasokotijo še ostale zverine.

Pri ljudeh nagnjenih k maščobi, se izkazuje naravna »Franz-Josefova« grenčica kot zanesljivo in prijetno učinkujoče sredstvo za iztrebljanje, ki se more tudi dolgo uporabljati brez posebne dihte. »Franz-Josefova« grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Ost. reg. S. br. 15 485-33

Pogrešanega finančnega paznika so našli Ležal je nezavesten na samotnem kozolcu

Mokronog, 11. januarja

Mokronožke tržane je preteklo soboto razburila vest, da je neznan kam izginil organ finančne kontrole Modice, oče štirih otrok. Mož, ki je živčno precej razvrzan, delno zaradi naporene službe, je na praznik Treh kraljev vršil službo v Tržišču pri Mokronogu. Pozno ponoči se je vrnil domov. Zato je naslednji dan, v soboto, ko je bil službo prost, nekoliko del časa počival. Proti večeru se je pa spet odpravil, kakor bi šel v službo. Vzel je s seboj aktovko, vendar se v uradu ni javil. Oglasil se je v gostilni pod Zalostno goro, kjer je kupil liter žganja. Pri tem se je izrazil, da pojde žena v Ljubljano, pa bo vzela žganje s seboj. Nato je za možem izginila vsaka sled.

Ker ga tudi v nedeljo ni bilo od nikoder, je žena vsi v akribah javila predstojniku finančne kontrole in orožnikom, da je mož izginil. Z mnogimi drugimi so takoj nato začeli iskati pogrešanca, kam se je izgubil in kaj se mu je utegnulo pripetiti. Preiskali so vso okolico, vse stavbe in gospodarska poslopja, toda zaman. V snegu bi se morale videti stopinje, a jih ni bilo. Malone dva dni je bilo vse iskanje brez

uspeha. Tako so se naposled odločili, da preiščejo tudi široko okolico z gozdovi vred. Zbiralo se je vedno več ljudi, ki so hoteli popisniti zagonečko. Ponovno so pričeli preiskovati gospodarska poslopja. Mlinarjev sin, ki je bil tudi med iskanci, je splezal po laticah kozolca v bližini Sv. Florijana ter je pogledal na seno. In res je zagledal izmučenega, že dva dni pogrešanega finančarja. Pri pogledu v izčrpan obraz se je tako ustrašil, da je omahnil s kozolca. Takoj so se opogumili drugi iskanci in splezali na kozolec. Našli so pogrešanca nezavestnega. Ena roka je bila od mraza vsa premrla in počnela. Hitro so siromaka odvedli domov, kamor je prihitel tudi zdravnik, drgnili so ga s snegom, ga obudili k zavesti in mu ogreli premrlo roko. Tudi po nogah ima močne ozeblin, da ni gotovo, če mu bo mogoče noge ozdraviti. Po zaslišanju ukrepov so obupanca odpravili na nadaljno zdravljenje v novomeško bolnišnico. Po razbiti steklenici, ki so jo našli pod kozolcem, sodijo, da je pogrešanec v duševni potrtosti izpil žganje. Da ni zmrljiv v nevarnem mrazu zadnjih dni, se ima zahvaliti le senu, na katerem je imel kolikor toliko toplo ležišče.

Dva nevarna vlomilca v Šoštanj Aretirana sta bila v Mozirju po raznih pustolovčinah

Šoštanj, 11. januarja

Pri pekovskem mojstru Kajbi v Šoštanju je bila te dni izvršena drzna tatvina, ki je sprožila skrbno preiskavo in bo razčistila nekatere doslej zagonečne vlohe. Mojster Kajba je blaginjak pogrebnege odseka šoštanjske mestne gasilske čete. Večji del odškodnega denarja, 5.000 din, je shranil pred dnevi v posebni predal v svoji prodajalni. Priložil je še 850 din lastnega denarja. Ko je hotel v soboto urediti neke račune, je presenečen ugotovil, da denarja ni več v predalu, ne v prodajalni.

Orožniki so takoj ob začetku preiskave spoznali, da spada tudi ta tatvina v verigo nekaterih vlovov zadnjega časa in da je delo enih in istih ljudi. Okoliščine so zgoščevala sum na brezposelnega delavca 27-letnega Ivana Kaligara in 26-letnega Ludvika Miklavžina, oba iz Šoštanja. Sum je bil popolnoma utemeljen. V ponedeljek je telefonirala mozirska orožniška postaja, da sta se v Mozirju pojavila dva mlada človeka, ki imata presenetljivo mnogo denarja, da lahko miselno šarita z njim in popivata. Bila nista nihče drugi kakor Kaligaro in Miklavžina. Ko so ju aretirali, so našli pri obeh še 3.411 din. Dva tisočaka je skril Kaligaro v nogavico, ostalo sta imela v žepih. Mozirski orožniki so ju opomnili na tatvino pri Kajbi, vendar se nista vdale. Ko pa so ju prignali v Šoštanj, sta klonila in priznala, da sta vlom izvršila na večer pred praznikom Treh kraljev. Dobro sta vedela, da so bli domači na gasilsko prireditve v Sokolski dom. Vrata na zadnji strani hiše so bila odprta in sta prav lahko prišla skozi hodnik v prodajalno. Iz pekarnice sta sicer čula govorjenje javencev in pomočnikov, toda predrznežev to ni motilo

na vlomilskem pohodu. Za predal je vedel zlasti Kaligaro, ki je večkrat jedel v prodajalni kruh in opazoval domače, kam shranjujejo denar. Čim sta imela denar v žepih, sta se podala na pravcato pustolovsko turnejo. Pohitela sta v Mozirje in začela veseljačiti. Najela sta avto in se v družbi dveh deklet poglaval v Zalec. Spetoma sta se oglasila v nekaterih gostilnah in zapravljala, kar se je dalo. V treh dneh sta zapravila nekaj nad 2.100 din. V ponedeljek pa so, kakor rečeno, turnejo zaključili orožniki z aretacijo.

Mozirski orožniki so ugotovili, da sta bila Kaligaro in Miklavžina v Mozirju že 30. decembra in da sta tudi takrat že imela precej denarja. V Šoštanju so jima seveda tudi zaradi tega pretipali obisti in eta naposled priznala, da sta vlomila na Štefanovo v stanovanje davčnega sluga Kozela, o čemer je »Jutro« poročalo. Odnosla sta 1.500 din, dve zlati uri in dve zlati verižici. Denar sta zapravila v Mozirju in drugod, uri in verižici pa sta prodala, kakor pravita, nekemu neznanu na poti v Letuš. Da sta bila Kaligaro in Miklavžina vlomilstva docela večša, dokazuje dejstvo, da sta v kriminalnem dnevniku večkrat zaznamovana. Nedavno je državni tožilec naperil proti Kaligaru obtožbo zaradi tatvine in vlom v skladišče šoštanjskega kolodvora, kamor je bilo vlomljeno v decembru. Kakor je »Jutro« poročalo, je takrat izginilo iz skladišča več zavejov usnja v vrednosti nad 10.000 din. Usnje so kmalu našli v občinski baraki za periščem. Kaligaro ta vlom sicer še zanika, toda vsi indici so zoper njega. Oba vlomilca so orožniki izročili okrajnemu sodišču, ki nadaljuje preiskavo.

Ia. Pantelejev dobro pozna Slovenijo in med Slovenci ima mnogo prijateljev. Dolej je izdal nekaj pesniških zbirk za odrasle in za otroke. Ima nekaj odličnih topisov iz planin. Urejuje mesečnik »Slova«, v katerem pogosto prinaša slovenske prevode in članke o Sloveniji. Je knjižničar v Narodni skupščini. Slovenska poezija mu izredno ugaja, zlasti s svojo lirčnostjo.

Polni najlepših vtisov iz Ljubljane so odlični bolgarski gostje danes odpotovali v domovino.

ZA ALBUM ZLOČINCEV
»Tako... Zdaj pa prosim, napravite kolikor mogoče prijazen obraz...«

(Life)

Povratak iz pekla ...

Angleški inženjer Brian Groyer je bil več let zaposlen v Rusiji, kjer se je tudi oženil. Potem so ga ruske oblasti izgnale, žena pa je morala ostati doma. Po štirih letih nasilne ločitve se je Groyer naučil letati, najel je aeroplan in priletel z njim v Rusijo. Oblasti so ga najprej zaprle, končno pa so mu dovolile, da je s svojo ženo odpotoval na Angleško. Na sliki ju vidimo v trenutku, ko sta se izkrcala v Harwichu.

Princesa — vohunka

Japonska Mata Hari — Najboljša sotrudnica tajne japonske službe

Kakor je naš list na kratko že poročal, je postala slovita japonska vohunka Jišiko Kavašima, ki so jo že dolgo imenovali »japonsko Mato Hari«, žrtev svojega poklica. V Tienčinu so jo kitajski patrioti napadli in ubili.

Jišiko Kavašima je bila nedvomno najbolj nadarjena vohunka, kar jih je japonska tajna služba uporabljala na Kitajskem. Izbrali so jo celo za to, da bi v Hongkongu vodila pravo šolo za vohunke, ki šteje nič manj nego 370 učenec.

Japonska Mata Hari namreč ni bila samo izredno drzna, temveč tudi zelo izobražena. Govorila je vrsto kitajskih dialektov, madžursko, angleško, nemško, francosko in seveda japonsko. Imela je izvrstno vzgojo, saj je druga hči prince Suja, člana madžurske cesarske rodbine.

Že zgodaj pa je zapustila domačo hišo in jo je neka odlična japonska družina pohčirala. Bila je zaročena s princem Fan-Sulabom, vladarjem Notranje Mongolije, pa je pobegnila tik pred oproko. Zgodil bi se bil velik škandal, da ni posredovala japonska tajna služba. Ob času svoje zaroke je imela za seboj namreč že svoje največje dejanje: bila je tista ženska, ki je po naročilu generala Doihare spravila sedanjega madžurskega cesarja Pujaia iz Tienčina, kjer je živel kot na pol jetnik, v Dajren, kjer so ga Japonci proglasili za mandžurskega vladarja Poskrbela je bila torej za dinastične interese svoje rodbine in Doihara, vodja japonske vohunske službe, jo je označil za najboljšo moč, kar jih je imel kdaj v svoji službi.

Dama z basom

Zloglasni ameriški razbojnik v ženski obleki

Pred časom je izginila najlepša žena v Louisvillu (USA), Louise Stollowa. Ponoči jo je bil ugrabil zloglasni razbojnik Thomas Robinson, ki je zahteval potem od njenih sorodnikov odkupnino sto tisoč dolarjev. Rodbina je bila v svojem strahu pripravljena, da plača to ogromno vsoto, toda med tem je bila policija po ovinkih zvedela, da je Robinson svojo žrtev umoril, tako da je plačilo odkupnine izostalo. Potem se je policija z vso silo spravila na to, da razbojnika ujame. Dolge mesece je bilo vsako zasledovanje zaman. Končno so ugotovili, da se Thomas Robinson rad pojavlja v ženski obleki, da bi na ta način otežil zasledovalcem delo. Baš to mu je postalo usodno.

Pred nekoliko dnevi je obedovala v enem najodličnejših newyorških restoranolov v družbi nekih mož dama, ki je zbudila s

svojim energičnim vedenjem in globokim glasom pozornost stregnege osebja. Tudi njena družba je bila videti precej sumljiva. Takoj so obvestili policijo, ki je družbo nekaj časa na skrivaj opazovala, potem pa jo je aretirala. To se je izplačalo. Kmalu so namreč ugotovili, da ni bila dama z basovskim glasom nihče drug nego Thomas Robinson. Sedaj bo mož končal svojo kariero na električnem stolu.

Podzemna železnica v Pragi

V Pragi že nekaj časa proučujejo načrte za podzemsko železnico. Kakor poročajo, bodo načrti v kratkem predloženi v končno odobritev praškemu mestnemu svetu, delati pa bodo začeli še letos. Dolžina podzemskih prog bo znašala zaenkrat šest km, stroški za gradnjo pa so preračunani na četrto milijardo Kč. Podzemna železnica bo zgrajena približno v treh letih.

Pegavi tifus na Poljskem

V mnogih poljskih mestih, zlasti v Kielcah, se je pojavila epidemija pegavega tifusa. Oblasti so podvzele potrebne ukrepe, da se bolezen čimbolj zajezí.

ZA PRANJE

Vašega perila je sredstvo

PERION

odlično! Domač, slovenski izdelek je!

Francova vojska v Estremaduri

Vojaška kolona generala Solchage na pohodu skozi urgelsko planoto

Električni bajonet

Najnovejši izum v področju oboroževalne industrije je električni bajonet. Kakor poročajo londonski listi, se je tam osnovala družba, ki boče ta izum izkoriščati. Zanj se zanima angleško vojno ministrstvo.

Izumitelj, 37-letni Viktor Stohanzl, inženir oboroževalne industrije v bivši Avstriji, je zastopnikom tiska izjavil to-le: »Od svojega električnega bajoneta pričakujem mnogo. Neizvešan in utrujenim vojakom bo dajal možnost, da svoje nasprotnike v bitki onesposobi za boj.«

Na milijone rastlin zmrznilo

Mraz val letošnje zime je imel za južno holandsko vrtnarstvo hude posledice. Povzročil je milijonsko škodo.

V južni Holandski leži tako svano »otok« kleno ozemlje, ki se daleč razprostira in v katerem gojijo v toplih gredah pomladno zelenjavo. Rekordne nizke temperature so popolnoma uničile tako mlado zelenjavo kakor cvetne kulture. Na milijone rastlin je zmrznilo.

Organizacija vrtnarjev se bo obrnila na vlado za pomoč, kajti drugače preti mnogim njenim članom polom. Mraz je nastal tako nenadno, da je bilo nemogoče v kratkem času prikrbeti toliko kuriva, da bi mogli rastline v toplih gredah zavarovati pred poginom.

Dolgo spanje po avtomobilski nesreči

Nonavaden primer spalne bolezni zapljuje ta čas kodnanske zdravnike. Neka 28-letna ženska je padla z avtobusa in udarila z glavo na kameniti tlak. Od tedaj leži brez zavesti oziroma v letargičnem spanju v bolnišnici. Od nesreče so pretekli že skoraj štirje meseci, pa se še ni prebudila. Hranijo jo s tekočo hrano in injekcijami. Zdravniki upajo še vedno, da se bo osvestila, kajti v nekem drugem primeru, ki so ga imeli v isti bolnišnici, se je mlada ženska prebudila po 136 dneh in je potem ozdravela.

Hitlerjeva zvezdarna v Rimu

Na Monte Porziu bodo v kratkem postavili spomenik na lansko bivanje nemškega državnega kancelarja Hitlerja v Rimu. Spomenik bo imel podobo observatorija, ki bo najmodernejšo opremljen v Evropi. Ko je lani Hitler obiskal Mussolinija, mu je, kakor znano, poklonil popolno opremo za zvezdarno. Letos spomladi bodo položili temeljni kamen za observatorij, ki bo stal v slovitem vinskem kraju Frascati, 22 km oddaljen od Rima.

Zvezdarna bo imela dve kupoli in velik laboratorij. Tam bo nameščen velik teleskop, namenjen za fotografiranje nebesnih teles. Nadalje bo v teh prostorih poseben astrograf, sestavljen iz treh teleskopov ter mnoge druge priprave za merjenje žarkov.

Katastrofa švicarskega letala

V soboto zjutraj se je ponesrečilo prometno letalo družbe Svisair, ki je oskrbovalo potniški promet med Curihom in Parizom. Nesreča se je zgodila v bližini odcepa železnice pri La Chapelle-en-Serval. Letalo je treščilo na zemljo domnevno zaradi obtežbe, ki so jo povzročile zaledenele plasti na nosilnih ploskvah. Z letalom so se vozili: pilot, radiotelegrafist, stewardesa in štirinajst potnikov. Pet oseb se je ubilo, med njimi pilot, radiotelegrafist in stewardesa, dalje žena nekega potnika iz ČSR. Enajst potnikov je bilo ranjenih. Družba, lastnica letala, je takoj imenovala preiskovalno komisijo, ki je odpotovala na kraj nesreče.

Italijanski zidarji v Nemčiji

Med italijansko in nemško vlado je bil sklenjen dogovor glede zaposlitve italijanskih zidarjev v Nemčiji, kjer gradijo trenutno velike palače za državne urade in druga poslopja. Nemčija sama nima dovolj kvalificiranih zidarjev, zato je prosila italijansko vlado, naj bi ji odstopila nekaj svojih profesionalcev. Rim je na to rade volje pristal. Prva partija italijanskih zidarjev je te dni že odrinila v Nemčijo, nadaljnje skupine bodo sledile.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

Pariški „Božiček“

Kradel je v veleblagovnicah, da je obdaroval siromake

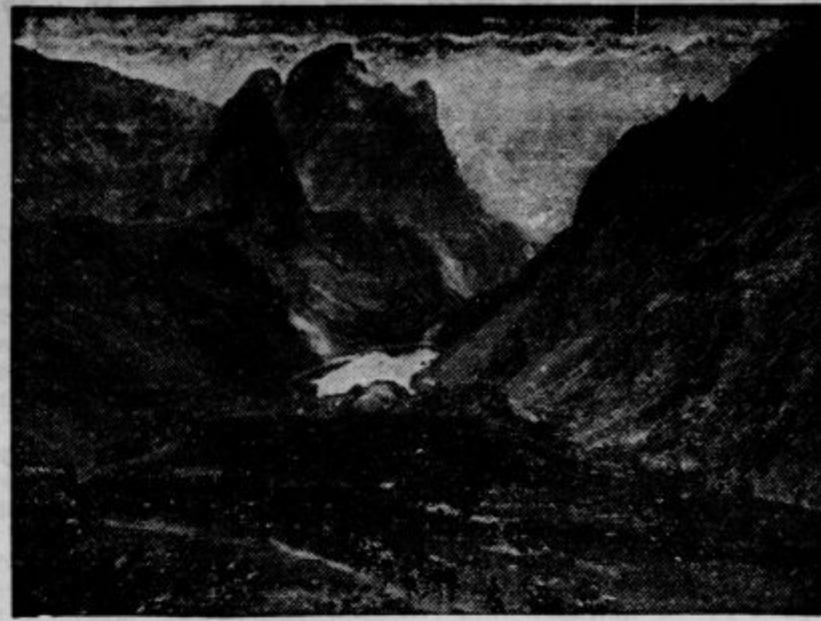
Letos so poverili več nego sto francoskih kriminalnih uradnikov in pomožnih agentov z nalogo, da bi pojasnili nenavaden kriminalno uganko, ki ob božičnem času že dvanajst let zaposluje Parižane. V pariških veleblagovnicah, posebno v oddelkih za igrače in jestvine, izginjajo vsako leto med 20. decembrom in 1. januarjem velike množine blaga. Te stvari se pojavijo potem v najubožnejših pariških četrtih pri osamelih ženskah in v družinah z mnogo otrok kot »darovi nekega neznanca«.

L. 1926. se je neka Brunova zbudila v temni noči zavoljo nekega šuma. Imela je lahko spanje, kajti mučila so jo težke skrbi. Ni vedela, kako naj bi svojem ubogemu, bolnemu otroku pripravila za božič nekaj jedi. V božičnih dnevih je bila ubožnejša nego kdaj prej.

Preden si je lahko razložila čudni šum, ki jo je bil zbudil, je zaklical nje otrok v sosedni sobi: »Mama, tukaj je bil pravkar Božiček. Položil je nekaj na mizo in odšel.« Ko je Brunova pogledala tja, je bila vsa miza polna jestvin in igrač. Niti v svojih najbolj drznih sanjah si ni utegnla predstavljati takšnega božičnega blagoslova...

Se večje presenečenje nego Brunova pa je doživel vodja oddelka za igrače v eni največjih pariških blagovnic. Našel je cele predale popolnoma izpraznjene. Napravili

Smučarska nesreča v Franciji

V pogorju Mont Blanca se je prošle dni smrtno ponesrečilo osem smučarjev iz Pariza in Južne Francije. Nesreča je tembolj obžalovanja vredna, ker so bili v skupini možje svoje stroke, tako n. pr. ravnatelj smučarske šole v Valloiresu in več učiteljev smučanja, dve dijakinji iz Grenobla in nekaj oficirjev. Med ponesrečenci je tudi direktor kabineta francoskega senata. Slika prikazuje kraj, kjer se je zgodila nesreča.

Aretirani „hudič“

Vdova v samotni hiši — Hudič kot vasoalec

Policiji v Vilni je uspelo prijeti »hudiča samega«. Slo je pri tem za sina nekega kmeta, ki je bil vdovo po bogatem Američanu osleparil za visoko vsoto.

Vsako noč je potrkal na okna stanovanja, v katerem je vdova sama prebivala. Ko je prestrašena ženska neke noči okno odprla, je zagledala zunaj vladarja pekla v grozotnem sijaju. Vrag ji je začel pripovedovati v poljskem jeziku o strašnih mukah, ki jih trpi nje ranjki mož Dominik v peklu. »Bilo bi dobro«, je končal peklenšček svoj opis, »če bi zagrebla pod prastaro vrbo ob mlinu nekaj denarja. To bi revežu olajšalo muke.«

Vdova je bila dovolj praznoverna, da je poslušala hudičev nasvet. Zakopala je pod vrbo okrog 50.000 din. Čez mesec dni ji je prišel peklenšček povedat, da se pokojni mož počuti v peklu sedaj kakor doma. Ko pa je hotela v temni noči zopet zakopa-

ti tri bankovce po sto zlotov pod vrbo, jo je pri tem presenetil mlinar. Seveda jo je vprašal, kaj dela, in ko mu je vse povedala, je obvestil policijo, ki je nato odšla v hišo, kjer je stanovala vdova, in prišla hudiča v podstrešju baš v trenutku, ko se je praznovernici zahvaljeval za nove darove.

Mraz na Angleškem

Iz Londona poročajo, da doživlja Anglija letos temperature, ki pomenijo višek mraza v tej deželi. Prošli teden, v noči na petek, so imeli v Dalwhinnleju, Invernesshire, osemnajst stopinj pod ničlo. Potem je nenadoma nastopil vremenski preobrat. Ta odjuga je povzročila ogromno škodo, kajti popokale so vse vodovodne napeljave v hišah, kjer so zdaj instalaterji noč in dan na delu.

Francosko-nemško tovarištvo v snegu

V Saalfeldenu na Bavarskem se zabava v snegu nemška in francoska mladina

„Rjoveča močvirja“

Mrzli val je imel za posledico, da so zmrznila tudi neka močvirja v območju nemškega Eifela. Pri tem je prišlo do svojvrstnega naravnega pojava. V jasnih, mrzlih nočeh je slišati na kilometre daleč neki truse, ki sliči z bobnenjem pomešanemu rjoventju. Znanstveniki si razlagajo ta pojav z zračnimi toki pod ledom.

A NEKDOTA

Na dvoru Napoleona III. je bila velika družba samih ljudi, ki so se bili iz nižjega povzpeli visoko. Posebno cesarice Evgenije se je držal glas, da je bila kot grofica Montijenska nekakšna pustolovka. Klotilda, hči kralja Viktorja Emanuela in žena zloglasnega princa Bonaparteja, je bila edina prava knežinja na dvoru. Tega se je zavedala in je članom cesarske rodbine rada dala občutiti, da jim nedostaja knežje odličnosti. Pri nekem koncertu v Tuilerijah je dejala cesarica Evgenija, ko je stopila v sprejemno dvorano: »Kako dolgočasno je to, da je treba sedaj z vsakim spregovoriti nekoliko besed.« Princeza Klotilda je odgovorila: »Veličanstvo, to bi vas ne dolgočasil, če bi bili tega navajeni.«

VSAK DAN ENA

»Tak prikloni se vendar, tepec, in zahvali se gledalcem, ki ploskajo!«
»Kaj ne vidiš, da tega ne morem storiti, ker si mi zapičil uho z nožem k deski?«
(Ric et Rac)

